

HEDESELSKABET MENER ...

Af Christian Bogh,
kommunikationsdirektør,
Hedeselskabet

Foto: Christian Agerskov Munk

VI LØSER INTET PÅ EGEN HÅND

Har du set 'Bastarden'? Den nye danske storfilm, der omhandler kaptajn Ludvig von Kahlens kamp for at betvinge heden. Det er en film om tiden før Hedeselskabet. Men selv den stolte og til tider meget stædige kaptajn indså hurtigt, at han ikke kunne løse sin opgave alene. Det krævede samarbejde – både med dem, som stod ham nært, og andre gange med personer, han normalt ikke kunne se sig selv i stue med.

Og det er netop det, der er kernen – også i dag. Vi løser ikke naturens menneskeskabte kriser ved at gå enegang eller ved at stå stejlt, småsur og alene i et hjørne.

Alt for ofte er gode idéer og løsninger blevet ofret, fordi det måske også kunne hjælpe dem, man normalt er imod. Det er som om, man vælger at sige, at det godt kan være, at løsningen er god for biodiversiteten eller klimaet, men det hjælper også dem, vi strider med til daglig – fagligt, politisk eller blot holdningsmæssigt – så den idé skal bare ikke føres ud i livet. Så hellere arbejde for en anden og måske dårligere løsning, men så hjælper vi da ikke vores modstandere.

Den tankegang må stoppe. Her og nu! Vi har jo alle samme mål om at løse naturens kriser. Ingen ønsker, at biodiversiteten forringes yderligere, eller at klimaet får det endnu værre – og vi nikker jo alle til, at livet i vores hav og fjorde skal forbedres. Og det har vi gjort i årevis. Men det, der er sket, er sket for sent og med alt for ringe virkning.

Derfor skal vi samarbejde. På tværs af ideologier, erhverv og holdninger. Vi skal se muligheder i alle tiltag og løsninger. Et godt eksempel er opsætning af vedvarende energiformer på land som solceller og vindmøller. Her er der mange interessenter, der samarbejder. Kommuner, producenter, naboer, energiforsyninger, NGO'er, tænketanke og virksomheder som Hedeselskabet. Samarbejdet bidrager derfor ikke blot med grøn strøm, men også med vandrestier til naboerne og biodiversitet til naturen.

Og når kommunerne skal sikre grundvandsboringer, handler det ikke længere kun om forbud og restriktioner, men om samarbejde, hvor jorden ovenover grundvandet sikres med skov, vådområder og rekreative aktiviteter. Det er kun muligt på grund af samarbejde mellem kommuner, vandforsyninger, landmænd, beboere og virksomheder, der sikrer, at skoven rejses, vandområderne genetableres, og der sker en god og fornuftig jordfordeling.

I Hedeselskabet vil vi gerne gå endnu længere. Vi vil bryde nogle af barriererne mellem parterne ned, således der kan etableres flere samarbejder, hvor det ikke handler om ens egne behov, men det fælles gode. Hvor det er okay at gøre noget, der også hjælper dem på den anden side af vejen, når det hjælper os frem mod det fælles mål om at genoprette naturen og klimaet.

Derfor indgår vi i alle de samarbejder, vi kan. Vi kan bidrage med over 150 års er-

faring og viden om naturen. Vi har prøvet det meste – vi har fejlet og haft succeser. Og vi har som Ludvig von Kahlen lært, at stædighed belønnes, men kun hvis vi lærer sammen med andre.

I Hedeselskabet samarbejder vi blandt andre med Tænketanken Hav omkring naturgenopretning i havet og med Tænketanken Kraka, DI, Fugleværnsfonden, KL og andre om at sætte skub i mere vedvarende energi på land, hvor naturen også får en stemme. Og sammen med Dansk Skovforening ser vi på, hvordan det kan blive muligt at opsætte vindmøller i produktions-skove langt væk fra naboer.

Vi har også indgået et samarbejde med vores direkte konkurrenter i Skovdyrkerne for sammen med Træ- og Møbelindustrien og Dansk Skovforening at udbrede kendskabet til, hvad træ fra vores skove kan skabe af muligheder som byggemateriale, tøj og meget mere – både nu og i fremtiden.

Der er mange knaster, der skal slibes bort, og megen historisk uenighed, der skal fejles væk. For vi vil det samme – men der er en, der skal række hånden ud først. Og det gør vi i Hedeselskabet meget gerne.

Lad det være en opfordring til alle. Ræk hånden ud, også selvom det skulle føre til at hjælpe dem på den anden side af vejen. For uden handling her og nu er det for sent, og vi risikerer at sidde tilbage og konstatere, at vi måske har vundet vores egen kamp – men tabt det fælles slag.